

موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی

سمینار تخصصی

سیاست‌های صنعت نفت، گاز و پتروشیمی ایران

تاریخ: ۹۴/۱۰/۲۹

کد: ۹۴S۱۳	گزارش تشریحی جلسه مورخ ۹۴/۱۰/۲۹	
ساعت: ۱۷:۰۰ الی ۱۴:۰۰	محل برگزاری: سالن کنفرانس ساختمان جدید مؤسسه	عنوان جلسه: سیاست‌های صنعت نفت، گاز و پتروشیمی
تنظیم کننده: پروین خاکسار		
<p>سمینار تخصصی "سیاست‌های صنعت نفت، گاز و پتروشیمی" در روز سه‌شنبه مورخ ۹۴/۱۰/۲۹ در محل مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی، با سخنرانی مهندس حمیدرضا عراقی (مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران)، مهندس محمدحسن پیوندی (معاون شرکت صنایع پتروشیمی ایران) و مهندس احمد داودی (عضو شورای رقابت) آغاز و در ادامه میزگردی با ریاست دکتر مهدی عسلی (مدیرکل دفتر امور اوپک و مجامع انرژی وزارت نفت)، برگزار گردید.</p> <p>در ابتدای نشست مهندس محمدحسن پیوندی به ارائه گزارشی با عنوان "توسعه صنعت پتروشیمی" پرداخت و بیان نمود: «امروزه صنعت پتروشیمی جهان تحت تأثیر چند چالش به اصطلاح خاص که برخی مثبت و برخی منفی است قرار دارد. اولین چالش به‌خصوص در منطقه آسیا، نقش و تأثیر زغال سنگ در اقتصاد چین است. با توجه به اینکه چین حجم زیادی زغال سنگ در اختیار دارد، می‌توان گفت در سال جاری خواهد توانست، حدود ۱۵ میلیون تن انواع الفین را از متانول و زغال‌سنگ تولید کند. به عبارتی دارای مجتمع‌های پتروشیمی با ورودی زغال‌سنگ و خروجی پلی‌اتیلن و پلی‌پروپیلن می‌باشد که در زغال‌سنگ ایجاد ارزش افزوده می‌کند، هرچند که با مسائل زیست محیطی در ارتباط با زغال سنگ روبرو هستند.»</p> <p>ایشان در ادامه گفت: «تحت تأثیر قرار گرفتن صادرات LNG خاورمیانه از LNG حاصل از شیل‌گاز آمریکا، از یک سو و از سوی دیگر کاهش تمایل به سرمایه‌گذاری در خاورمیانه به سبب مسائل ژئوپلیتیک منطقه را می‌توان به عنوان برخی از چالش‌های مهم پیش روی صنعت پتروشیمی برشمرد.»</p> <p>وی اذعان داشت: «پائین آمدن قیمت نفت خام سبب افزایش جزئی در نرخ رشد اقتصاد جهانی خواهد شد که از ابتدای سال ۲۰۱۶ این رشد شروع و تا سال ۲۰۱۸ ادامه خواهد داشت. در ارتباط با مسئله تأثیر کاهش قیمت نفت خام، مصرف‌کنندگان امریکایی بهره بیشتری بردند به طوری که ارزیابی‌ها نشان می‌دهد حدود ۸۰ میلیارد دلار طی یک سال گذشته ذخیره نمودند ولی مصرف‌کنندگان اروپایی به خاطر مالیات بر مصرف بنزین، بهره کمتری از کاهش قیمت نفت بردند. در این بین تولیدکنندگان نفت و بیش از همه ایران، روسیه و ونزوئلا دچار آسیب سنگینی از افت قیمت نفت شدند. نتیجه‌ی حاصل آن بود که بر سر این افت قیمت در حدود ۱/۵ تریلیارد دلار از کشورهای تولیدکننده به کشورهای مصرف‌کننده منتقل شده است.»</p> <p>او همچنین بیان کرد: «براساس آنچه از سوی آژانس بین‌المللی انرژی منتشر شده، تا سال ۲۰۴۰ نقش گاز طبیعی و زغال سنگ همچنان تعیین‌کننده و بسیار بالا خواهد بود. با توجه به اینکه ایران دارای سهم قابل توجهی از زغال‌سنگ جهان می‌باشد، نقش آن در کشور با اهمیت بوده و در آینده خواهیم توانست به سمت استفاده بیشتر از زغال‌سنگ برای کسب انرژی برویم. روند رشد ظرفیت تولید در صنعت پتروشیمی کشور از ۱۸/۲ میلیون تن در سال ۲۰۰۴ به ۶۰ میلیون تن در سال ۲۰۱۳ افزایش یافت که در</p>		

حدود ۵ میلیون تن از آن، بین سالهای ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۳ بر صادرات کشور تأثیر داشته لیکن روند مصرف داخلی همچنان افزایشی بوده است. با توجه به آنچه گفته شد، از این لحاظ تحریم بر صنعت پتروشیمی کشور تأثیر چندانی نداشته است. اما این صنعت در آنجایی دچار آسیب شد که گاز مایع همزمان با ماده اصلی تولید می‌شد و با پر شدن مخازن، مجبور به پائین آوردن ظرفیت واحدها و یا خواباندن واحد تولیدی می‌شدیم.»

به گفته وی: «در روند رشد صنعت پتروشیمی و در ارتباط با پروژه‌ها حدود ۶۱ میلیون تن پروژه به اصطلاح زخمی داریم که برآورد می‌شود در حدود ۳۲ میلیارد ارزش محصولات تولیدی ناشی از آن خواهد بود و میانگین پیشرفت فیزیکی آنها ۲۰ درصد بوده و در حدود ۴۰ میلیارد دلار نیاز به سرمایه‌گذاری دارند.»

وی همچنین در خصوص افق پیش روی ایران گفت: «سهم اتیلن ایران از بازار جهان در افق ۲۰۲۵ یا ۱۴۰۴، ۷/۵ درصد و در خاورمیانه ۳۲ درصد، سهم پلی اتیلن در بازار جهانی ۶/۷ درصد و در خاورمیانه ۳۵ درصد، این سهم در خصوص اتیلن گلایکول به ترتیب ۸/۵ و ۲۴ درصد و در خصوص پروپیلن به ترتیب ۶/۵ و ۱ درصد خواهد بود.»

مهندس پیوندی در ادامه افزود: «شیل گاز امریکا در سال ۲۰۱۳ هیچ نقشی در LNG جهان نداشته ولی در سال ۲۰۲۰، ده درصد LNG جهان را تصاحب خواهد نمود. در امریکا همزمان با شیل گاز، حجم زیادی نیز از اتان وجود دارد که برای حمل آن از کشتی‌هایی با بالاترین ظرفیت استفاده می‌کنند. آنها به منظور تصحیح این فرآیند، دریافتند که اگر کانال پاناما را به سمت اروپا فراخ کنند و سائز کشتی‌ها به جای عرض در طول افزایش دهند، خواهند توانست در حدود ۱۵ روز از زمان حمل کاهش دهند.»

ایشان در پایان با اشاره به این مهم که سرمایه‌گذاری در صنایع پتروشیمی دارای مزایایی پایدار می‌باشد به ذکر نکات ذیل

پرداخت:

- تقاضا برای محصولات پتروشیمی و توسعه این صنعت ارتباط مستقیمی با رشد GDP دارد.
  - مسائل ژئوپلیتیک منطقه، سرمایه‌گذاری را تحت تأثیر قرار می‌دهد.
  - با توجه به نقش اساسی که زغال‌سنگ پیدا کرده است، میانگین جهانی خوراک، خوراک‌های سنگین خواهد بود و خوراک‌های سبک در تولید پروپیلن تأثیر خواهند داشت.
  - کمبود مشکل مواد پایه مرتفع خواهد شد.
  - محصولات متعددی که در حال حاضر در ایران تولید نمی‌شود، تولید خواهد شد.
  - تکنولوژی‌های جدید مورد استفاده قرار خواهد گرفت.
  - بهبود روابط سیاسی می‌تواند فرصت‌های بزرگی به منظور مشارکت در صنایع بالادستی و پائین دستی صنعت پتروشیمی ایجاد کند که تأثیر تمام آنچه گفته شد در رشد ناخالص ملی دیده خواهد شد.
- پس از آن مهندس حمیدرضا عراقی به ارائه گزارشی با عنوان "برنامه ششم توسعه و الزامات حضور ایران در بازار جهانی گاز" پرداخت.

به گفته وی: «در حدود ۳۴ TCM، ذخایر گازی در کشور وجود دارد و براساس آخرین گزارش های BP ایران به

عنوان اولین دارنده ذخایر گازی معرفی شده است.»

ایشان بیان کرد: «وضعیت کلی شرکت ملی گاز ایران نشان می‌دهد که ظرفیت اسمی پالایش در حال حاضر ۲۶۰ میلیارد متر مکعب در سال می‌باشد. این رقم نشان می‌دهد در کشور نگرانی از بابت ظرفیت پالایش وجود ندارد و با وجود آنکه ظرفیت اسمی پالایشگاه‌های ما در حال حاضر مناسب می‌باشد، بایستی نگران تأمین منابع گاز از بالادست باشیم زیرا ذخایر پس از گذشت سالها خروج گاز، افت فشار پیدا خواهند کرد.»

وی افزود: «اکنون ۳۶ هزار کیلومتر خطوط انتقال گاز طبیعی، ۷۵ ایستگاه تقویت فشار، ۲۷۳ هزار کیلومتر شبکه گاز شهری و روستایی، ۱۰۵۲ شهر و ۱۸۵۰۰ روستا گازرسانی شده است. اکثر شهرهایی که تا کنون گازرسانی نشده به ۲ دلیل بوده است: یکی فاصله طولانی از خطوط انتقال و دیگری شهرهایی که با وجود جمعیت بسیار پائین، تنها نام شهر روی آنها گذاشته شده است.»

مهندس عراقی در ادامه گفت: «در حال حاضر ۲۲/۸ میلیون خانوار مصرف کننده و ۴ میلیون خودرو گازسوز در کشور داریم و در حدود ۶۹/۵ میلیون نفر از جمعیت کشورمان به گاز دسترسی دارند و ۷۰ درصد سهم سبد انرژی کشور توسط گاز تأمین می‌شود که این سهم در پایان برنامه ششم توسعه به ۸۵ درصد خواهد رسید. با توجه به آمار ذکر شده از یک سو می‌توان گفت از دید عدالت محوری و اینکه به اکثر روستاها گاز داده‌ایم در دنیا دارای رتبه اول هستیم و این می‌تواند باعث افتخار باشد، از سوی دیگر تأمین ۸۵ درصد سهم سبد انرژی از گاز طبیعی نگران کننده خواهد بود.»

ایشان همچنین یادآور شد: «مطابق با برنامه سال جاری شرکت ملی گاز ایران در حدود ۵۷ میلیارد متر مکعب به نیروگاه‌ها گاز داده شده، یعنی نسبت به سال‌های ۹۳-۹۲ حدود ۱۵ میلیارد متر مکعب به نیروگاه‌ها گاز بیشتری داده شده و این به معنای صرفه جویی در مصرف گازوئیل و مازوت می‌باشد.»

وی در خصوص سهم بخش‌های مختلف در مصرف گاز طبیعی در سال جاری گفت: «۳۸ درصد سهم نیروگاه‌ها، ۳۶ درصد سهم خانگی تجاری، ۲۰ درصد سهم صنایع عمده و ۶ درصد سهم صادرات کل گاز کشور می‌باشد.»

ایشان با اشاره به اینکه امسال پنجاهمین سال تأسیس شرکت ملی گاز ایران می‌باشد، هدف از ایجاد این شرکت را صادرات خواند و گفت: «پس از انقلاب هدف دولت، مجلس و شرکت ملی گاز، ایجاد سوخت جایگزین بود و طی ۱۰ ساله اخیر تأمین گاز کشور، جزء وظایف اصلی این شرکت تعریف و به‌خوبی نیز اجرا شد و هم‌اکنون وارد برهه‌ای شده‌ایم که مدیریت تأمین گاز کشور را بر عهده گیریم.»

مهندس عراقی در ادامه به رویکرد آتی شرکت ملی گاز ایران پرداخت و فرمود: «چشم‌انداز ما این است که طی سالهای ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۹ برداشت گاز از منابع، از ۲۳۰ میلیارد متر مکعب به ۳۹۰ میلیارد متر مکعب در سال، تولید اتان از ۲/۷ میلیون تن به ۸/۳ میلیون تن در سال، تولید گوگرد از ۱/۴ میلیون تن به ۱/۹ میلیون تن در سال و تولید میعانات گازی از ۲۲۶ میلیون بشکه به ۳۶۵ میلیون بشکه در سال افزایش یابد.»

ایشان همچنین با بیان ۳ مأموریت کلی ذیل به تشریح طرح جامع شرکت ملی گاز ایران پرداخت:

۱. مدیریت تأمین گاز کشور: مأموریت شرکت ملی گاز ایران، مدیریت تأمین گاز کشور با معیارهای امنیت عرضه، کسب رضایت مشتریان و تعهد به حفظ محیط زیست، از طریق هماهنگی زنجیره ارزش صنعت گاز بر مبنای مناسبات تجاری و تحقق عملکرد برتر همه شرکت‌های فعال در آن است.

۲. مدیریت تجدید ساختار صنعت گاز: شرکت ملی گاز ایران به طور همزمان، مدیریت تجدید ساختار صنعت گاز را بر عهده دارد به طوری که تا افق چشم‌انداز ۱۴۰۴، صنعت گاز کشور را به صنعتی رقابتی، کارا و با مشارکت موثر بخش خصوصی ارتقا دهد.

۳. حضور فعال در فرصت‌های مناسب تجارت جهانی گاز: شرکت ملی گاز ایران تلاش خواهد کرد با ایجاد مزیت‌های رقابتی و بهره‌گیری از موقعیت ژئوپلیتیک کشور حضور فعالی در فرصت‌های مناسب تجارت جهانی گاز داشته باشد.

وی همچنین تأکید نمود که کلیه فعالیت‌های این شرکت باید از لحاظ اقتصادی توجیه‌پذیر باشد و از این نکته نیز نباید غافل ماند.

مهندس عراقی در پایان افزود: «تمامی آمارها و ارقام حاکی از آن است که مصرف گاز رو به افزایش است و با توجه به دسترسی به هند و چین، دارای پتانسیل بالایی از لحاظ صادرات گاز به دنیا می‌باشیم.»
گزارش پایانی این نشست با عنوان "روش تخصیص بهینه گاز کشور به مصارف مختلف" توسط مهندس احمد داودی (عضو شورای رقابت و رئیس پیشین دفتر امور انرژی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور) ارائه شد.

ایشان با اشاره به اینکه گاز تولیدی کشور از طرف شرکت ملی نفت ایران تولید و از طریق شرکت ملی گاز ایران بین مصارف مختلف توزیع می‌شود، هدف نهایی را حداکثر نمودن ارزش افزوده و GDP در اقتصاد کشور خواند.

وی همچنین مروری بر تأثیرگذاری سرمایه‌گذاری عظیمی که در شرکت نفت ایران صورت می‌گیرد، نمود و با بیان اینکه از منابع نفت و گاز کشور نتوانسته ایم به خوبی استفاده کنیم، تأثیر آن بر رشد ارزش افزوده را طی برنامه‌های مختلف توسعه‌ای، از قرار زیر خواند:

- رشد متوسط ۷/۸ درصد در سال طی برنامه اول توسعه (که بخشی از آن ناشی از ظرفیت باقی‌مانده از زمان جنگ بوده است).
- رشد متوسط ۱/۷- درصد در سال طی برنامه دوم توسعه
- رشد متوسط ۲/۳ درصد در سال طی برنامه سوم توسعه
- رشد متوسط منفی ۰/۶- درصد در سال طی برنامه چهارم توسعه
- رشد متوسط منفی ۳/۱۲- درصد در سال طی چهارساله اول برنامه پنجم توسعه

مهندس داودی در ادامه گفت: «به دلیل تخصیص دستوری، گازهای تولیدی به مصارف مختلف داخلی و به بخش‌هایی از قبیل خانگی، کشاورزی، حمل و نقل، پتروشیمی، نیروگاه‌ها، سایر مصارف و همچنین به صادرات و غیره اختصاص داده می‌شود. در این روش مبنای علمی مقایسه‌ای وجود ندارد و مبنای مقایسه اقتصادی ملاک عمل نبوده است. اگر با دید اجتماعی بخواهیم روستاها، شهرها و مصارف خانگی از نعمت گاز برخوردار شوند، گاز را می‌توان به عنوان کالای عمومی که هدف رفاه اجتماعی کشور را به پیش می‌برد، به حساب آورد، نه به عنوان یک کالای واسطه‌ای یا ماده اولیه که می‌تواند ایجاد GDP و یا ارزش افزوده نماید. راهکاری که وجود دارد این است که یک بازار رقابتی برای گاز ایجاد و راه‌اندازی کنیم. در فضای بازار رقابتی گاز دو

دسته مصرف کننده؛ یکی خانگی، کشاورزی، صنایع کوچک و دیگری تزریق به مخازن نفتی را به عنوان یکی از مصارف مهم، در نظر می‌گیریم و خریدار در این دو دسته شرکت ملی گاز و شرکت ملی نفت ایران می‌باشد. مابقی مصارف از جمله: صادرات (خطوط لوله و LNG)، صنایع بزرگ (انرژی‌بر)، نیروگاه‌ها و خوراک پتروشیمی‌ها، مستقیماً به بازار رقابتی گاز مراجعه کنند. اگر بتوانیم بازار رقابتی گاز ایجاد کنیم، چند دسته از متقاضیان و مصارف در بازار رقابت خواهند کرد و ۲ دسته مصرف کننده اول که به آنها اشاره نمودیم تعیین کننده قیمت نخواهند بود، بلکه گیرنده قیمت خواهند بود.»

ایشان در خصوص نحوه حمایت دولتی در این روش گفت: «برای مصرف کنندگان خانگی و مصرف کنندگان جزء، شرکت دولتی (به عنوان مثال شرکت ملی گاز) به قیمت بازار، گاز را خریداری و به قیمت مصوب عرضه می‌کند. سایرین گاز را مستقیماً به قیمت بازار خریداری و با رسمیت یافتن حق ترانزیت از طریق شبکه به نقطه مصرف منتقل و مصرف می‌کنند.»

وی در خصوص نحوه قیمت گذاری در این روش اذعان داشت: «بر اساس فرمول‌های قیمت گذاری در بازارهای جهانی مانند هاب‌های گازی، انرژی‌های جایگزین، ارزش افزوده در تولید و یا ترکیبی از این روش‌ها می‌توان یک مکانیزم تعیین قیمت طراحی نمود.»

در ادامه ایشان به نحوه تخصیص هزینه - درآمد دولت اشاره کرد و گفت: «در صورت ایجاد بازار رقابتی گاز، دولت درصد بالایی از قیمت گاز را از شرکت ملی نفت به عنوان حق مالکانه دریافت خواهد نمود و پرداخت یارانه مصارف خانگی و غیره از طریق شرکت دولتی صورت خواهد گرفت و مضاف بر آن پرداخت مستقیم یارانه صنایع بزرگ و نیروگاه‌ها صورت مستقیم انجام خواهد شد. در صورت راه‌اندازی چنین مکانیسمی در کشور، گاز جایگاه مستقلی در اقتصاد پیدا خواهد کرد و ایجاد بازار گاز می‌تواند راه حلی باشد که فضای کسب و کار شفاف تری در کشور ایجاد شود.»

در ادامه مهندس داودی با تأکید بر اینکه گزارش ایشان متمرکز بر ضرورت ایجاد بازار گاز می‌باشد افزود: «همانگونه که اشاره شد به تقدم مدیریت تقاضا بر عرضه بایستی توجه نمود و باید در نظر داشت مدیریت تقاضا دستوری نیست و طبیعتاً نیاز به یک سری اقدامات دارد و هزینه پروژه‌ها بایستی ارزیابی شود و زمانی که در بازار قیمت گاز تعیین شود، مشخص خواهد شد هر پروژه را تا کجا می‌توان ادامه داد و چه میزان می‌توان برای آن تعیین هزینه نمود.»

ایشان در پایان سخن خود بیان کرد: «به سبب اینکه سال‌هاست با روش‌های تخصیص دستوری کار کرده‌ایم تخصیص بهینه وجود ندارد و برای دستیابی به اهداف توسعه‌ای باید تخصیص بهینه صورت گیرد، ضمن آنکه نحوه محاسبه ارزش افزوده در این صنعت نیز جای بحث دارد.»

در تکمیل سخن ایشان، دکتر عسلی گفت: «پس از انقلاب تا کنون، دو بخش نفت و گاز با صرف هزینه‌های بسیار پائین، میلیاردها دلار ارزش افزوده ایجاد کردند. ولی طی سال گذشته و با وجود افزایش تولید گاز، حساب‌های ملی بانک مرکزی ارزش افزوده منفی را نشان می‌داد که به نظر می‌رسد ناشی از این بوده باشد که محاسبات به درستی انجام نمی‌شود.»

در ادامه این نشست دکتر منصور معظمی مشاور وزیر نفت عنوان کرد: «ادامه سیاست‌های عوام فریبانه یعنی از بین بردن و ضایع کردن منابع کشور. به نظر می‌رسد در بخش گاز بسیار به بیراهه رفته‌ایم و تخصیص ۸۵ درصد سبد انرژی کشور در بخش گاز، جدا از بحث اقتصادی آن، از منظر امنیت ملی خطرناک است.»

ایشان همچنین تأکید نمود: «ما دارای ظرفیت گازی معین می‌باشیم و بایستی بر اساس اولویت بندی اقتصادی، تخصیص

آن به مصارف مختلف صورت گیرد. در این راستا و در خصوص توسعه صنعت پتروشیمی باید احتیاط نمود و توسعه صنعت پتروشیمی صرفاً بر مبنای مزیت رقابتی باشد.»

در ادامه سخن ایشان، مهندس پیوندی بیان کرد: «اقتصاد پیشرو، اقتصاد شکوفا و شاخصه‌های اقتصاد از دید من نداشتن بیکاری است، لذا از منابع به نحوی باید استفاده نمود که رفاه اقتصادی ایجاد شود و در این راستا باید در کشور شغل ایجاد نمود و آمار بیکاری حاکی از آن است که از منابع به خوبی استفاده نشده است. در خصوص برخی تولیدات صنعت پتروشیمی گفته می‌شود تولید آنها صرفه اقتصادی ندارد و این در صورتی است که برخی از کشورهایی که صادرات نفت خام را به آنها انجام می‌دهیم، این محصولات را با صرفه اقتصادی بالا تولید می‌کنند. این امر نشان دهنده این است که اشکال کار در نامنجم بودن برنامه‌ریزی‌ها و تدوین مسائل در کشور می‌باشد.»

پس از آن مهندس محمد آقایی تبریزی مشاور مؤسسه مطالعات بین‌الملل انرژی، در راستای مطالب مطرح شده گفت: «در کشور، به سبب منافع ملی، توجه به این راهبرد که توسعه در کدام بخش از بخش‌های انرژی کشور باید صورت گیرد حائز اهمیت است و در این راستا بایستی تقدم مدیریت تقاضا بر مدیریت عرضه داشته باشیم که نیازمند یک مدیریت یکپارچه و هماهنگی در برنامه‌ریزی و اجرا می‌باشد. اگر به راهبرد تقدم تقاضا بر عرضه و تقدم توجیه فنی، اقتصادی و زیست محیطی در توسعه هر کدام از بخش‌ها بیاوریم به سمتی خواهیم رفت که نه صرفاً نفت، گاز نیز موتور محرکه توسعه اقتصادی کشور خواهد بود. باید توسعه مدیریت تقاضایی در کشور ایجاد نمود که علی‌رغم سهم مصارف خانگی، سهم سایر مصارف نیز اولویت‌بندی گردد. بر اساس محاسبات ارزش افزوده بین مصارف مختلف گاز، اولویت با تزریق گاز می‌باشد و پس از آن با اعمال مدیریت تقاضا هر آنچه سهم صادراتی بیشتری ایجاد می‌کند بایستی در اولویت قرار گیرد. مسأله بزرگی که در ارتباط با توسعه صنعت پتروشیمی کشور وجود دارد، پیش‌بینی بازار است و در آینده در خصوص LPG و نفتا این نگرانی وجود خواهد داشت.»

سپس دکتر علی وکیلی، یکی دیگر از حاضرین جلسه و مشاور مؤسسه مطالعات بین‌الملل انرژی عنوان کرد: «اخیراً در مؤسسه مطالعات بین‌الملل انرژی، چشم‌انداز انرژی ایران تهیه شده است و طبق اطلاعات موجود در آن و بدون رویکرد بهینه‌سازی، طی برنامه ششم توسعه مازاد گاز و LPG وجود خواهد شد و اگر با رویکرد بهینه‌سازی نگاه کنیم در حدود ۲۰۰ میلیون متر مکعب گاز اضافی خواهیم داشت. علاوه بر این، در برنامه ششم توسعه رشد اقتصادی ۸٪ پیش‌بینی شده که بعید است محقق شود و آنچه پیش‌بینی می‌شود رشد اقتصادی ۸/۵ درصدی می‌باشد.»

ایشان در ادامه گفت: «با وجود مزایایی که تزریق دارد ولی باید توجه نمود که به سبب عدم وجود برنامه‌ریزی در این خصوص، محدودیت تزریق در کشور وجود دارد. در خصوص گاز به نظر می‌رسد تنها راه حل موجود، صادرات آن است و در خصوص صادرات نیز اگر بخواهیم به دنبال امنیت ملی باشیم بایستی از طریق خط لوله باشد، زیرا FLNG امنیت به همراه ندارد و نمی‌توان بر روی آن برنامه‌ریزی بلندمدت نمود.»

در ادامه مهندس پیوندی ذکر این نکته را لازم دانست که: «با توجه به آنکه زیرساخت، لازمه جذب سرمایه‌گذاری خارجی می‌باشد و در مقوله پتروشیمی زیرساخت آماده وجود ندارد، با در نظر گرفتن اینکه سواحل خلیج فارس تا انتهای دریای عمان محل سرمایه‌گذاری است، لذا باید توسط دولت جزء استراتژی‌های اصلی و کلان قرار داده شود و آماده‌سازی گردند.»

در ادامه دکتر عسلی بیان کرد: «نهادهای لازم برای سرمایه‌گذاری در داخل وجود ندارد و ایران رتبه خوبی از لحاظ

محیط کسب و کار در دنیا ندارد. در این راستا یکی از مسائلی که مانع ورود تکنولوژی‌های مدرن به کشور می‌شود، حجم بالای سرمایه‌گذاری‌های مورد نیاز و دیگری میزان ریسکی است که سرمایه‌گذار با آن مواجه است. واقعیت آن است که ریسک کشوری ایران از نظر موسسات مالی بین‌المللی بالا است. بر اساس برخی از رده‌بندی‌های بین‌المللی هم اکنون بالاترین ریسک کشوری ۸ می‌باشد و در حال حاضر **country risk** و یا ریسک کشوری ایران مطابق با آنچه EU اعلام کرده ۷ است، این در حالی است که برای ترکیه و قطر به ترتیب ۴ و ۳ می‌باشد. بنابراین برای توفیق در جلب سرمایه‌گذاری خارجی در کشور ضرورت دارد ریسک‌های سیستماتیک سرمایه‌گذاری در کشور را کاهش دهیم. «

ایشان در خاتمه ضمن تشکر از سخنرانان، حاضرین و برگزارکنندگان نشست، با بیان اینکه نکات کلیدی و حائز اهمیت

در جلسه مطرح شد، ابراز امیدواری کرد که از نتایج این جلسه به خوبی بتوان استفاده نمود.